

opak onen předpis má ustanovení o účinnosti takových zápisů podle výsledku sporu, a to výslovně jen zápisů nastalých dobrovolným opatřením odpůrcovým. Mylně se stěžovatel dovolává rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 7617 a 8554 sb. n. s., neboť jednájí o smluvním nebo posledním pořízením stanoveném zákazu zcizení a zavazení, ale nikoli o zákazu soudcovském. Materielněprávní účinek soudcovského zákazu zcizení a zavazení podle § 382 čís. 6 ex. ř. jest upraven předpisy exekučního řádu, nikoli § 364 c) obč. zák. Tento upravil jen účinky zákazu smluvního nebo posledním pořízením stanoveného. Otázka zkrácení stěžovatelky vydobytím exekučního zástavního práva vymáhajícím věřitelem nemůže býti řešena v exekučním řízení, nýbrž sporem, pokud tu jsou snad podmínky bezúčinnosti podle odpůřčího řádu nebo nařikatelnost z jiného důvodu.

Čís. 11815.

Ustanovení § 180 nesp. říz., podle něhož, objeví-li se po odevzdání dědictví poslední vůle, nemá se projednávatí pozůstalost znovu, nýbrž osobám, které by mohly nabytí práv z této poslední vůle, jest volno sporem se jich domáhati, — má na mysli p r a v o p l a t n é odevzdání pozůstalosti. Objeví-li se poslední vůle před pravoplatným odevzdáním pozůstalosti, jest pozůstalostní řízení obnoviti a při pokračování v něm přihlížeti k poslední vůli nově objevené.

(Rozh. ze dne 1. července 1932, R I 448/32.)

Po projednání a odevzdání pozůstalosti Marie V-ové, jež dle úmrtního zápisu zemřela bez zanechání poslední vůle, doručena byla soudu poslední vůle zesnulé Marie V-ové, v níž universálním dědicem jmenován ústav slepých dívek. P r v n í s o u d, prohlásiv poslední vůli, vydal usnesení, jímž oznamuje, že bude nutno projednati pozůstalost znovu, a dal peněžnímu ústavu, v němž jsou uloženy peníze pozůstalosti, příkaz, by nikomu bez svolení soudu vklady nevyplácel. Toto své usnesení první soudce k stížnosti zákonné dědičky Josefy Š-ové odvolal usnesením ze dne 23. února 1932, zrušil zákaz výplaty vkladů, a o nalezené poslední vůli zpravil osoby, kterým by z ní mohla vzejítí práva s tím, že mají na vůli, by svým právům zjednaly platnost pořadem práva. Útulna slepých dívek přihlásila se pak k pozůstalosti z poslední vůle a podala současně stížnost do usnesení prvního soudu, v níž vytýkala, že prý odevzdací listina nenabyla v době, kdy nalezena byla poslední vůle, právní moci a že mělo proto býti pokračováno v projednávání pozůstalosti. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Názoru rekurentky nelze přisvědčiti. Podle § 180 nesp. říz. nenastává nové projednání pozůstalosti, když se po odevzdání pozůstalosti najde poslední vůle. Otázka, zda je odevzdací listina v právní moci čili nic, jest lhostejná, neboť soud, projednav pozůstalost a vydav odevzdací listinu, není oprávněn odevzdací listinu zrušovati z úřadu. Z toho je patrné, že nezáleží na tom, zda poslední vůle nalezena byla před právní mocí odevzdací listiny, či až později, a že jest rozhodné, zda v době,

kdy dojde na soud nová přihláška, jest odevzdací listina v právní moci. Odevzdací listina doručena byla dědičce Josefě Š-ové dne 26. ledna 1932. Přihláška Útulny slepých dívek došla na soud dne 11. března 1932, tedy dávno po uplynutí rekursní lhůty. Poněvadž odevzdací listina je v právní moci, nelze podle § 180 nesp. říz. projednávatí pozůstalost znovu. Jestliže tedy první soud, jak praví, nemaje po ruce spisy, nejprve z opatrnosti vydal zákaz výplaty vkladů »protože se našla poslední vůle a bude nutno projednatí pozůstalost znovu« a pak toto opatření zrušil pokud se týče odvolal, je stížnost do tohoto posléz uvedeného rozhodnutí bezdůvodná, poněvadž rozhodnutí odpovídá zákonu (§ 180 nesp. říz.). Není tu místa pro odkázání na pořad práva z důvodů odporujících si přihlášek podle § 126 nesp. říz., neboť takovýchto přihlášek v době, kdy napadené usnesení bylo vydáno, tu nebylo. Jakmile je pozůstalost pravoplatně odevzdána, nelze ani nové dědické přihlášky na soud přijímatí. Dědic, dovolávající se nalezené poslední vůle a silnějšího dědického důvodu, nemá k nabytí pozůstalosti jiné cesty, než žalobu podle § 823 obč. zák. (hereditatis petitio) a § 180 nesp. pat.

Nejvyšší soud obnovil projednání pozůstalosti po zesnulé Marii V-ové a uložil prvému soudu, by přihlížeje k nově objevené poslední vůli pokračoval v pozůstalostním řízení.

D ů v o d y:

Objeví-li se po odevzdání dědictví poslední vůle, nemá se podle § 180 nesp. říz. projednávatí pozůstalost znovu, nýbrž osobám, které by mohly nabytí práv z této poslední vůle, jest volno sporem se jich domáhati. Toto ustanovení má však na mysli pravoplatné odevzdání pozůstalosti (srv. rozh. čís. 412 sb. n. s.), takže jest z něho opakem souditi, že, objeví-li se poslední vůle před pravoplatným odevzdáním pozůstalosti, jakž se stalo v tomto případě, jest pozůstalostní řízení obnoviti a při pokračování v něm přihlížeti k poslední vůli nově objevené. Prvý soud však svým usnesením prohlásil, že dosavadní pozůstalostní řízení zůstává v platnosti v plném obsahu projednacího protokolu, jakož i vydaných z něho usnesení a odevzdací listiny bez ohledu na nově se objevivší poslední vůli a rekursní soud usnesení to potvrdil. I když nelze přisvědčiti stěžovatelce, že jest tu zmatečnost, stačí, by dovolacímu rekursu do souhlasných usnesení obou nižších soudů bylo vyhověno po rozumu § 46 (2) zák. o nesp. říz. z 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. z důvodu, že usnesení to, jak dolíčeno a jak právem odvolací rekurs vytýká, odporuje zákonu.

Čís. 11816.

Nájem, požívající ochrany nájemníků, není nezpeněžitelný a může býti předmětem exekuce.

(Rozh. ze dne 1. července 1932, R I 463/32.)

Soud první stolice zastavil exekuci vnucenou správou na nájemní práva dlužníková, požívající ochrany nájemců, ježto při zpeněžení